

ANNEX 2. MARC NORMATIU DE LA GESTIÓ DE RESIDUS

0. COMPETÈNCIES

Les exigències de la protecció del medi ambient han d'integrar-se en la definició i en la realització de la resta de polítiques de la **UE**.

La política de la Comunitat en l'àmbit del medi ambient ha de contribuir a assolir els següents objectius:

- La conservació, la protecció i la millora de la qualitat del medi ambient.
- La protecció de la salut de les persones.
- La utilització prudent i racional dels recursos naturals.
- El foment de mesures a escala internacional destinades a fer front als problemes regionals o mundials del medi ambient.

La Constitució espanyola de 1978 atribueix a l'**Estat** la competència bàsica en matèria de medi ambient (art. 149.1.23), per tant, és l'Estat el que dicta la normativa bàsica en matèria de residus.

D'acord amb allò establert en l'article 148.1.9 de la Constitució espanyola de 1978 i en l'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de **Catalunya**, aquesta comunitat autònoma té atribuïdes les competències de desenvolupament normatiu, establiment de normes addicionals de protecció i gestió en matèria de medi ambient.

En el capítol d'Introducció es detallen les competències **municipals**.

1. ÀMBIT EUROPEU

La *Directiva* és una norma adoptada pel Consell Europeu en col·laboració amb el Parlament Europeu o bé únicament per la Comissió. Els destinataris són els Estats membres. El seu objectiu principal és harmonitzar les legislacions nacionals.

La directiva és vinculant pels Estats membres en quant als resultats que han d'obtenir-se, però els deixa l'elecció del mitjà per aconseguir els objectius dins de l'ordenament jurídic de cada país. En aquest sentit, per a que s'apliqui en un Estat membre, és necessari que es publiqui en el diari oficial corresponent.

La *Comunicació* es una disposició administrativa de rang inferior als reglaments i a les directives, que sol concretar algun aspecte de les disposicions citades.

- ***Comunicació de la Comissió al parlament europeu, al Consell, al Comitè econòmic i social europeu i al Comitè de les regions. Cap a una economia circular: un programa de zero residus per a Europa. COM (2014) 398 final***

L'evolució cap a una economia més circular és essencial per complir el programa de eficiència en l'ús dels recursos establert de conformitat amb l'Estratègia Europa 2020 per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador.

Amb el Full de ruta cap a una Europa eficient en l'ús dels recursos de 2011, la Comissió va proposar un marc per a l'acció i va subratllar la necessitat d'aplicar un enfocament integrat en nombroses àrees i nivells de les polítiques.

Una economia circular manté el valor afegit dels productes el major temps possible i exclou els residus. Funciona retenint els recursos en l'economia quan un producte ha arribat al final de la seva vida, de manera que puguin continuar utilitzant-se amb profit

una i una altra vegada per crear més valor. La transició a una economia més circular exigeix la introducció de canvis en totes les cadenes de valor, des del disseny dels productes fins als nous models de gestió i de mercat, des dels nous modes de conversió dels residus en un actiu fins a les noves formes de comportament dels consumidors.

El diagrama conceptual següent il·lustra de forma simplificada les fases principals d'un model d'economia circular. L'objectiu és reduir al mínim els recursos que s'escapen del cercle, per a que el sistema funcioni de manera òptima.

La conversió dels residus en un recurs és l'element que "tanca el cercle" en els sistemes d'economia circular.

La Unió Europea ha adoptat el compromís polític de reduir la generació de residus, reciclar els residus convertint-los en una font important i fiable de matèries primeres per la Unió, recuperar energia únicament de materials no reciclables i eliminar pràcticament els abocadors. L'adopció de noves mesures en la política de residus reportarà avantatges significatives per al creixement i la creació d'ocupació.

Per impulsar els avantatges econòmics, socials i mediambientals d'una millor gestió de els residus municipals, la Comissió proposa, entre d'altres:

- impulsar per 2030 la reutilització i reciclatge dels residus municipals de manera que s'arribi al 70%;
- augmentar per 2030 la taxa de reciclatge dels residus d'envasos fins al 80%, fixant com a objectius intermedis el 60% per al 2020 i el 70 % per 2025, adoptant-se més objectius per a materials específics ;
- prohibir per 2025 el dipòsit en abocadors dels plàstics, metalls, paper i cartró reciclables i dels residus biodegradables; els Estats membres s'han d'esforçar per eliminar la pràctica totalitat dels dipòsits en abocadors per 2030.

- **Comunicació de la Comissió al Parlament europeu, al Consell, al Comitè econòmic i social europeu i al Comitè de les regions. Full de ruta cap a una Europa eficient en l'ús dels recursos. COM (2011)571 final**

Amb aquest document s'estableix el full de ruta de la iniciativa emblemàtica dins de la Estratègia Europa 2020 *Una Europa que utilitzi eficaçment els recursos* per tal de definir els objectius a mig i llarg termini i els mitjans per aconseguir-ho.

El full de ruta es divideix en seccions on es descriuen les actuacions necessàries a curt termini per posar en marxa el procés i es concreten divuit objectius intermedis en aquest sentit. Dins d'aquests en destaquen els següents relacionats amb residus:

- **Conversió dels residus en recurs:** El 2020, els residus es gestionaran com a recursos. Els residus per càpita registraran un marcat descens. El reciclatge i la reutilització dels residus seran opcions econòmicament atractives per als operadors públics i privats, ja que la recollida selectiva estarà molt estesa i s'hauran desenvolupat mercats funcionals per a les matèries primeres secundàries. Es reciclaran més materials, inclosos els que tinguin un impacte significatiu sobre el medi ambient i les matèries primeres fonamentals. La legislació sobre residus s'aplicarà íntegrament. S'haurà eradicat el transport il·legal de residus. La recuperació d'energia es limitarà als materials no reciclables, s'haurà eliminat pràcticament la descàrrega en abocadors i el reciclat d'alta qualitat estarà garantit.
- Millora dels productes i canvi en les pautes de consum: El 2020, els ciutadans i les autoritats públiques tindran els incentius adequats per triar els productes i serveis més eficients en l'ús dels recursos, gràcies a unes senyals dels preus adequades i a una informació mediambiental clara. Les seves decisions de compra animaran a les empreses a innovar i a subministrar béns i serveis que impliquin un ús més eficient dels recursos. S'hauran fixat normes sobre el rendiment mediambiental mínim per tal de retirar del mercat els productes més ineficients en l'ús dels recursos i que més contaminin. Hi haurà una gran demanda de productes i serveis més sostenibles per part dels consumidors.
- Impuls de la producció eficient: El 2020 s'hauran implantat els incentius estratègics i de mercat que recompensaran les inversions de les empreses en eficiència. Aquests incentius hauran estimulat la innovació en mètodes de producció eficients en l'ús dels recursos la utilització estarà molt estesa. Totes les empreses, i els seus inversors, podran mesurar i comparar la seva eficiència en l'ús dels recursos al llarg de tot el cicle de vida. El creixement econòmic i el benestar s'hauran dissociat de l'aportació de recursos i radicarán sobretot en l'augment del valor dels productes i serveis corresponents.
- Alimentació: El 2020 s'hauran generalitzat els incentius per a una producció i un consum d'aliments més sans i sostenibles i s'haurà aconseguit reduir un 20% la aportació de recursos a la cadena alimentària. L'eliminació de residus alimentaris comestibles s'haurà reduït a la meitat a la UE.

- ***Estratègia Europa 2020. Una estratègia per un creixement intel·ligent, sostenible e integrador (Comunicació de la Comissió de 3 de març de 2010). COM(2010) 2020 final***

El propòsit d'Europa 2020 és aconseguir un futur sostenible, mirar ja més enllà del curt termini. Europa necessita tornar a trobar el rumb i mantenir-lo. Es tracta de crear més ocupació i aconseguir una vida millor. Demuestra que Europa és capaç d'arribar a un creixement inclusiu, sostenible i intel·ligent, de trobar la manera de crear nous llocs de treball i d'oferir una orientació a les nostres societats.

Europa 2020 proposa **tres prioritats** que es reforcen mútuament:

- Creixement intel·ligent: desenvolupament d'una economia basada en el coneixement i la innovació.
- Creixement sostenible: promoció d'una economia que faci un ús més eficaç dels recursos, que sigui més verd i competitiva.
- Creixement integrador: foment d'una economia amb alt nivell d'ocupació que tingui cohesió social i territorial.

Amb aquest fi la Comissió proposa **cinc objectius principals** de la UE:

- El 75 % de la població d'entre 20 i 64 anys hauria d'estar en actiu.
- El 3 % del PIB de la UE hauria de ser invertit en R + D .
- Hauria assolir l'objectiu « 20/20/20 » en matèria de clima i energia (inclòs un increment al 30 % de la reducció d'emissions si es donen les condicions per a això).
- El percentatge d'abandonament escolar hauria de ser inferior al 10% i almenys el 40 % de la generació més jove hauria de tenir estudis superiors complets.
- El risc de pobresa hauria amenaçar 20 milions de persones menys.

La Comissió proposa **set iniciatives emblemàtiques** per catalitzar els avenços en cada tema prioritari:

CREIXEMENT INTEL·LIGENT

« *Unió per la innovació* », amb la finalitat de millorar les condicions generals i l'accés al finançament per a investigació i innovació i garantir que les idees innovadores es puguin convertir en productes i serveis que generin creixement i ocupació.

« *Juventut en moviment* », per millorar els resultats dels sistemes educatius i facilitar l'entrada dels joves en el mercat de treball .

« *Una agenda digital per a Europa* », per tal d'accelerar el desplegament d'internet d'alta velocitat i beneficiar-se d' un mercat únic digital per a les famílies i empreses.

CREIXEMENT SOSTENIBLE

« *Una Europa que utilitzi eficaçment els recursos* », per ajudar a deslligar creixement econòmic i utilització de recursos , donar suport al canvi cap a una economia amb baixes emissions de carboni , incrementar l'ús de fonts d'energia renovables , modernitzar el nostre sector del transport i promoure l'eficàcia energètica.

« *Una política industrial per a l'era de la mundialització* », per millorar l'entorn empresarial, especialment per a les PIME, i donar suport al desenvolupament d'una base industrial forta i sostenible, capaç de competir a nivell mundial.

CREIXEMENT INTEGRADOR

« *Agenda de noves qualificacions i llocs de treball* », per modernitzar els mercats laborals i potenciar l'autonomia de les persones mitjançant el desenvolupament de capacitats al llarg de la seva vida amb la finalitat d'augmentar la participació laboral i adequar millor l'oferta i la demanda de treballs, en particular mitjançant la mobilitat laboral .

« *Plataforma europea contra la pobresa* », per garantir la cohesió social i territorial de tal manera que els beneficis del creixement i de l'ocupació siguin àmpliament compartits i les persones que pateixen de pobresa i exclusió social poden viure dignament i prendre part activa en la societat.

Les prioritats interactuen entre elles, estan interrelacionat i es reforcen mútuament. Dins de les set iniciatives, cal destacar especialment en l'àmbit de residus la Europa que utilitzi eficaçment els recursos, i és dins d'aquesta iniciativa en la que s'han desenvolupat objectius més concrets enfocant la visió del residu com a recurs.

- ***Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre residus i per la qual es deroguen determinades Directives.***

La Directiva 2008/98/CE sobre residus, estableix el marc jurídic de la Unió Europea per a la gestió dels residus. Aquesta directiva deroga la Directiva 2006/12/CE relativa als residus, la Directiva 91/689/CEE relativa als residus perillosos, i la Directiva 75/439/CEE relativa a la gestió d'olis usats.

La Directiva Marc de Residus ha estat transposada al dret espanyol mitjançant la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

L'objectiu de la Directiva Marc de Residus és establir el marc jurídic de la Unió Europea per a la gestió dels residus establint mesures destinades a la protecció del medi ambient i la salut de les persones, mitjançant la prevenció o la reducció dels

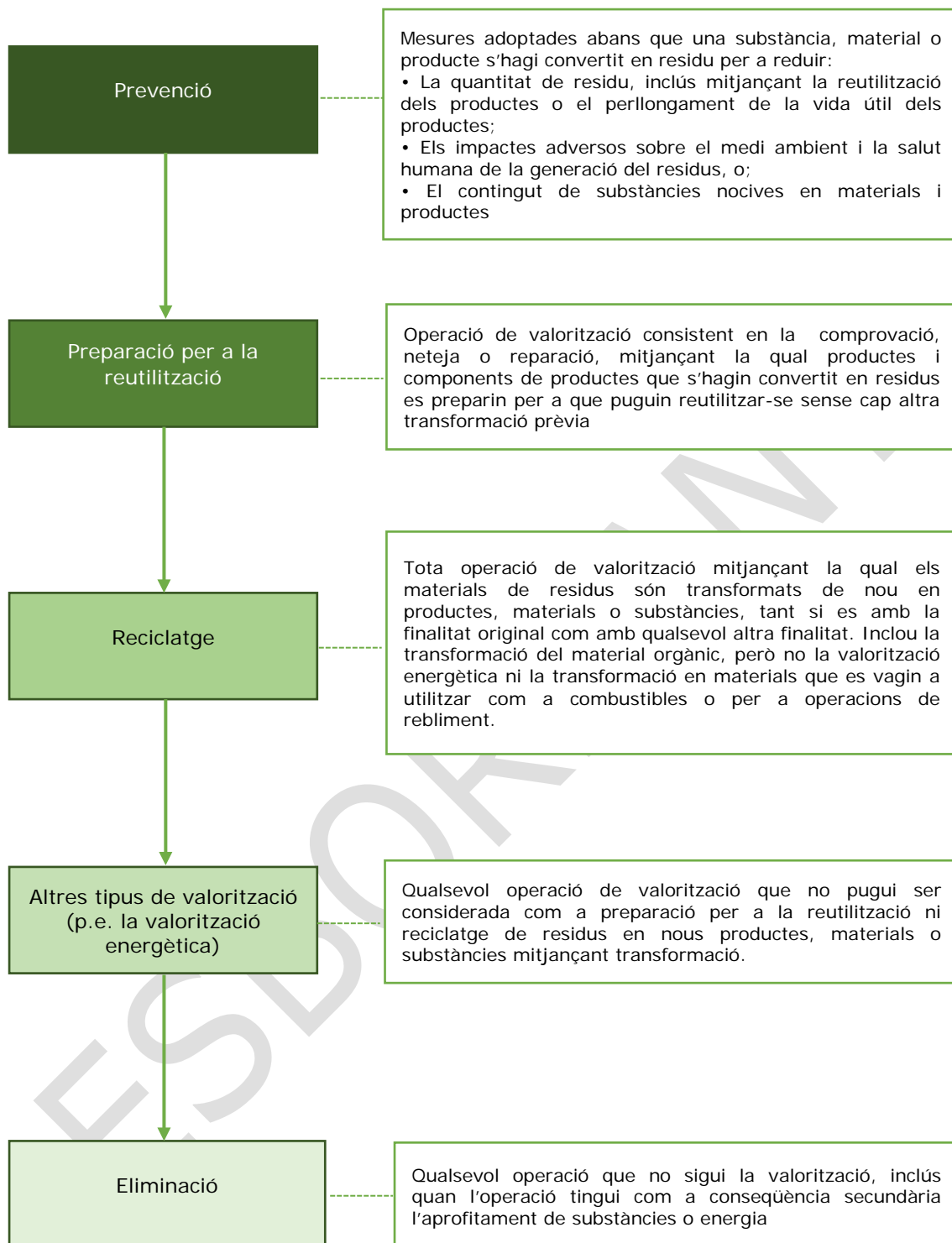
impactes adversos de la generació i gestió dels residus, la reducció dels impactes globals de l'ús dels recursos i la millora de l'eficàcia d'aquest ús.

Resumidament, els trets bàsics de la nova Directiva Marc de Residus són els següents:

- Regulació expressa de la jerarquia de residus com a ordre de prioritats en la legislació i la política sobre la prevenció i la gestió dels residus.
- Definició de quan una substància o objecte resultant d'un procés de producció pot ser considerada com a subproducte i no com a residu.
- Previsió de criteris per a determinar quan un residu que ha estat sotmès a operacions de valorització ha de deixar de ser considerat com a residu.
- Establiment d'objectius quantitativs per a la reutilització i el reciclatge de certs residus i l'obligació de realitzar una recollida selectiva per a les fraccions de paper, metall, plàstic i vidre, com a mínim.
- Disposicions concretes per a la gestió dels biorresidus, els olis usats i els residus perillosos.
- Obligació d'elaborar plans de gestió i programes de prevenció de residus.
- Reforçament i ampliació de la responsabilitat del productor en la gestió dels residus.
- Obligació d'establir una xarxa adequada d'instal·lacions d'eliminació i d'instal·lacions per a la valorització de residus municipals.

Jerarquia de residus

La Directiva Marc de Residus regula expressament la jerarquia en la gestió dels residus, que és de compliment obligatori excepte en aquells casos que per raons justificades des d'un punt de vista de cicle de vida sobre els impactes en la generació i gestió del residu sigui aconsellable no seguir-la.

Consideració d'una substància com a subproducte

La Directiva defineix els subproductes com a "una substància o material, resultant d'un procés de producció, la finalitat del qual no sigui la producció d'aquesta substància o objecte", sempre i quan es compleixin les següents condicions:

- a) sigui segur que la substància o objecte no s'utilitzarà ulteriorment;
- b) la substància o objecte pugui utilitzar-se directament sense sotmetre's a una transformació ulterior;
- c) la substància o objecte es produeix com a part integrant d'un procés de producció;

d) i que el seu ús ulterior és legal.

Fi de la consideració com a residu

La Directiva estableix els criteris de fi de la condició de residu d'un producte que hagi estat transformat mitjançant operacions de valorització material:

- La substància o objecte s'utilitza normalment per a finalitats específiques;
- Existeix un mercat o una demanda per la substància o objecte;
- La substància o objecte satisfà els requisits tècnics per a les finalitats específiques, i compleix la legislació existent;
- L'ús de la substància o objecte no generarà impactes negatius globals al medi ambient i a la salut de les persones.

La Unió Europea pot reglamentar els criteris referents als subproductes i a la fi de la condició de residu. Respecte a aquest últim aspecte, com a mínim s'han de tenir en compte criteris de fi de la condició de residu per als àrids, el paper, el vidre, el metall, els pneumàtics i els tèxtils.

Objectius de prevenció i reciclatge de residus

La Directiva Marc de Residus preveu que a finals del 2014 s'estableixin objectius de prevenció de residus i de desacoblament de la generació de residus respecte el creixement econòmic per a l'any 2020. Aquests objectius han de basar-se en les millors pràctiques disponibles. Així mateix, els programes de prevenció de residus nacionals, integrats o no en els programes de gestió de residus, han d'establir objectius de prevenció en base a la determinació de punts de referència qualitius o quantitius. Aquests objectius o indicadors poden ser qualitius o quantitius, però en tot cas han de permetre controlar i avaluar els avenços en l'ampliació de les mesures de prevenció de residus.

Pel que fa a la reutilització i el reciclatge, i amb l'objectiu d'avançar cap el que la Directiva Marc de Residus anomena "una societat europea del reciclatge", s'estableixen objectius per a determinats tipus de residus:

Concepte	Objectiu quantitatiu / temporal
Implantació de la recollida selectiva per a les fraccions de paper, metall, plàstic i vidre, com a mínim.	Abans del 2015
Preparació per a la reutilització o el reciclatge de residus de les fraccions de paper, metall, plàstic i vidre dels residus domèstics i assimilables, com a mínim.	50% global en pes dels residus urbans abans del 2020
Preparació per a la reutilització, reciclatge i altra valorització de materials dels residus no perillosos procedents de la construcció i de les demolicions. S'inclou com a operacions de valorització les operacions de rebliment que utilitzin residus com a succedanis d'altres materials.	70% en pes abans del 2020

Residus perillosos

La Directiva Marc de Residus incorpora els residus perillosos en el seu àmbit d'aplicació, motiu pel qual deroga la Directiva 91/689/CEE relativa als residus perillosos. Per a aquest tipus de residus, la Directiva Marc de Residus prohibeix les mescles de residus perillosos amb altres categories de residus perillosos i amb altres residus, substàncies o materials en general. Aquesta prohibició inclou les dilucions de substàncies perilloses. No obstant, la mescla de residus perillosos es pot fer si s'ha obtingut una autorització, si no augmenta els impactes sobre la salut humana i el medi ambient i si es fa conforme a les millors tècniques disponibles. Aquestes disposicions no afecten als residus mesclats produïts als domicilis.

Olis usats

La Directiva Marc de Residus també incorpora els olis usats en el seu marc de regulació. Per aquest motiu deroga la Directiva 75/439/CEE relativa a la gestió d'olis usats. La Directiva Marc de Residus estableix l'obligatorietat de recollir selectivament aquests residus sempre que sigui tècnicament viable. Els Estats membre poden exigir que aquests olis usats es sotmetin a tractaments de regeneració i restringir els trasllats transfronterers d'olis usats dins el seu territori a instal·lacions d'incineració o coincineració per a donar prioritat a la regeneració com a operació de valorització material.

Biorresidus

La Directiva Marc de Residus introdueix aquesta nova nomenclatura per a referir-se als "residus biodegradables de jardins i parcs, residus alimentaris i de cuina procedents dels domicilis, serveis de restauració col·lectiva i establiments de consum al detall, i residus comparables procedents de plantes de transformació d'aliments." La Directiva Marc de Residus estableix que els Estats membres impulsaran mesures per al foment de la recollida de biorresidus de forma separada amb vistes al seu compostatge i biodigestió. També cal prendre les mesures necessàries per a impulsar el tractament dels biorresidus i l'ús de materials ambientalment segurs produïts a partir de biorresidus.

A partir d'una avaluació prèvia, la Comissió Europea pot establir requeriments mínims per a la gestió dels biorresidus i criteris de qualitat per al compost i el digerit procedents dels tractaments de digestió anaeròbia dels biorresidus.

Plans de gestió de residus i programes de prevenció de residus

Els Estats membres han d'elaborar, a través de les seves autoritats competents, un o varis plans de gestió de residus. Aquests plans han de presentar un anàlisi actualitzat de la gestió de residus, l'exposició de les mesures que hagin de prendre's per millorar la preparació per a la reutilització, el reciclatge, la valorització i l'eliminació dels residus de manera respectuosa amb el medi ambient, i l'avaluació de la contribució del pla a la consecució dels objectius establerts per la Directiva Marc de Residus.

Els plans de gestió de residus i els programes de prevenció de residus s'han d'avaluar i revisar cada sis anys.

Responsabilitat en la gestió de residus

La responsabilitat de la gestió correcta dels residus recau en el productor inicial dels residus o un altre posseïdor de residus, de manera que els Estats membres han de garantir que aquests realitzin el tractament dels residus per sí mateixos o l'encarreguin a terceres persones autoritzades. Els Estats membres poden decidir en quins casos el productor inicial conserva la responsabilitat de tota la cadena de tractament o en que la responsabilitat pot ser compartida o delegada entre els actors de la cadena de tractament.

Per millorar la reutilització, la prevenció, el reciclatge i la valorització dels residus, els Estats membres poden adoptar mesures legislatives o no legislatives per a l'ampliació de la responsabilitat dels productors. Aquestes mesures poden incloure l'acceptació dels productes retornats i dels residus que quedin després d'haver-se utilitzat aquests productes, així com la subsegüent gestió i la responsabilitat financera d'aquestes activitats.

Xarxa d'instal·lacions per a la gestió de residus

Els Estats membres han de disposar d'una xarxa integrada i adequada d'instal·lacions, tant per a l'eliminació dels residus –tractament finalista- com per a la valorització de residus municipals mesclats recollits als domicilis, inclús quan aquesta recollida abasti residus assimilables procedents d'altres

productors. Per a resoldre aquesta qüestió, els Estats membre poden cooperar entre ells si és aconsellable o necessari.

Aquesta xarxa s'ha de concebre de manera que permeti assolir l'autosuficiència en matèria d'eliminació de residus, així com de valorització dels residus municipals mesclats o assimilables.

Igualment, aquesta xarxa ha de tenir en compte el criteri de proximitat als punts de generació i el d'utilització de les millors tècniques disponibles.

Autoritzacions i registres

Tota entitat o empresa que vulgui tractar residus ha d'obtenir una autorització de les autoritats competents, que s'encarregaran de determinar la quantitat i el tipus de residus tractats, el mètode utilitzat, així com les operacions de seguiment i control.

- Estratègia temàtica sobre la prevenció i reciclatge de residus. (Comunicació de la Comissió de 21 de desembre de 2005)

Aquesta estratègia va néixer amb l'objectiu d'analitzar i avaluar la política de residus de la UE amb la finalitat d'establir un marc estratègic per al futur, marcant uns objectius i establint els mitjans necessaris per a que la UE evolucionés cap a una gestió de residus més eficaç.

En aquest sentit, l'Estratègia proposava l'adopció de les següents mesures, preveient-se també l'impacte que suposaria la seva aplicació.

Mesures proposades per l'Estratègia temàtica sobre prevenció i reciclatge de residus:

1. Donar un nou impuls a l'aplicació íntegra de la legislació ja vigent. La Comissió utilitzarà el Comitè de gestió de residus com a fòrum per intercanvia informació i bones pràctiques i per a identificar dificultats d'aplicació.
2. Simplificar i modernitzar la legislació vigent quan l'experiència demostrï que és necessari reduir la càrrega administrativa.
3. Introduir el concepte de cicle de vida en la política de residus.
4. Fomentar polítiques més ambicionades en matèria de prevenció de residus.
5. Obtenir més coneixements i informació per a recolzar el desenvolupament de la política de prevenció de residus.
6. Desenvolupar una normativa de referència comú per al reciclatge.
7. Reelaborar curosament la política de reciclatge.

Impacte previst de les mesures proposades:

1. Menys residus als abocadors: les mesures preses en el marc de l'Estratègia haurien de contribuir a sostenir fluxos de residus dels abocadors.
2. Més compostatge i recuperació d'energia: a mesura que disminueixi la utilització dels abocadors, els residus es canalitzaran cap a opcions més elevades de la jerarquia.
3. Més i millor reciclatge: els propers anys seran un període fonamental per a l'aplicació de les Directives de reciclatge. S'intentarà garantir que, a mesura que el reciclatge es converteixi en l'opció preferida, l'impacte ambiental del mateix estigui cada cop més controlat i es creïn les condicions de mercat idònies per a la continuació del ritme de creixement dels nivells de reciclatge.

- ***Altres Directives d'interès***

Existeixen altres directives que regulen la gestió d'alguns residus en concret, les més significatives són:

- Directiva 2012/19/UE del Parlament Europeu i del Consell de 4 de juliol de 2012, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics.
- Directiva 2006/66/CE del parlament Europeu i del Consell, de 6 de setembre de 2006, relativa a les piles i acumuladors i els residus de piles i acumuladors i per la qual es deroga la Directiva 91/157/CEE (Modificada per la Directiva 2008/103/CE).
- Directiva 2000/53/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de setembre de 2000, relativa als vehicles al final de la seva vida útil i posteriors modificacions.
- Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de desembre, relativa als envasos i residus d'envasos (Modificada per les Directives 2004/12/CE i 2005/20/CE).

2. ÀMBIT ESTATAL

- ***Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, i posteriors modificacions***

Aquesta Llei té per objecte regular la gestió dels residus impulsant mesures que previnguin la seva generació i mitiguin els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la seva generació i gestió, millorant l'eficiència en l'ús dels recursos. Té així mateix com a objectiu regular el règim jurídic dels sòls contaminats. En aquest context, la Llei, en transposició de la Directiva 2008/98/CE, regula quins són els principis d'actuació que han de regir la gestió dels residus, quan un residu deixa de ser-ho o quina és la definició de subproducte, així com quins continguts han de tenir els plans de gestió i prevenció de residus i estableix els objectius en matèria de gestió de residus a nivell estatal. Així mateix, la Llei també recull els principis que han de regir la gestió dels sòls contaminats i d'altres aspectes com el règim de trasllat de residus a l'interior de l'Estat i cap a altres països.

Principis que han de regir la gestió de residus

Entre els principis que segons la Llei han de considerar-se en la gestió dels residus a l'estat espanyol, es troben la protecció de la salut humana i del medi ambient; la jerarquia de gestió dels residus; el principi d'autosuficiència i proximitat; el principi d'accés a la informació; i principi de qui contamina paga.

Definició de subproducte i fi de la consideració com a residu

Una substància u objecte, resultant d'un procés de producció, la finalitat primària del qual no sigui la producció d'aquesta substància u objecte, pot ser considerada com a **subproducte** i no com a residu quan es compleixin les següents condicions.

- Que es tingui la seguretat de que la substància u objecte serà utilitzat posteriorment.
- Que la substància u objecte es pugui utilitzar directament sense haver de sotmetre's a una transformació posterior diferent de la pràctica industrial habitual.
- Que la substància u objecte es produeixi com a part integrant d'un procés de producció.
- Que l'ús posterior compleixi tots els requisits pertinents relatius als productes així com a la protecció de la salut humana i el medi ambient, sense que es produeixin impactes generals adversos per a la salut humana o el medi ambient.

Per ordre del Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marítim, es podran establir els criteris específics que determinades tipologies de residus, que hagin estat sotmesos a una operació de valorització, incloent el reciclatge, hauran de complir per a que puguin **deixar d'ésser considerats com a tals**, sempre que es compleixin les següents condicions.

- Que les substàncies u objectes resultants s'utilitzin habitualment per a finalitats específiques.
- Que existeixi un mercat o demanda per aquestes substàncies u objectes.
- Que les substàncies u objectes resultants compleixin amb els requisits tècnics per a finalitats específiques, la legislació existent i les normes aplicables als productes.
- Que l'ús de la substància u objecte resultant no generi impactes negatius per al medi ambient o la salut.

Continguts dels Plans i programes de gestió de residus

El Ministeri competent en matèria de Medi Ambient, prèvia consulta a les Comunitats Autònomes, a les Entitats Locals, a altres Ministeris afectats i quan procedeixi en

col·laboració amb altres Estats membres, elaborarà, de conformitat amb aquesta Llei, el Pla estatal marc de gestió de residus que contindrà l'estratègia general de la política de residus, les orientacions i l'estructura a que hauran d'ajustar-se els plans autonòmics, així com els objectius mínims a complir de prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, valorització i eliminació.

Per la seva banda les Comunitats Autònomes han d'elaborar els plans autonòmics de gestió de residus, prèvia consulta a les Entitats locals en el seu cas. Els plans Autonòmics de gestió contindran un anàlisi actualitzat de la situació de la gestió de residus en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma, així com una exposició de les mesures per a facilitar la reutilització, el reciclatge, la valorització i l'eliminació dels residus, establint objectius de prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, valorització i eliminació i l'estimació de la seva contribució als objectius establerts en aquesta Llei, en les altres normes en matèria de residus i en altres normes ambientals.

Programes de prevenció de residus

La Llei, en transposició del previst a la normativa comunitària, estableix que les administracions públiques, en els seus respectius àmbits competencials, aprovaran abans del 12 de desembre de 2013, programes de prevenció de residus en els que s'establiran els objectius de prevenció, de reducció de la quantitat de residus generats i de reducció de la quantitat de substàncies perilloses i contaminants, es descriuran les mesures de prevenció existents i s'avaluarà la utilitat d'altres mesures. **Aquestes mesures s'encaminaran a aconseguir la reducció dels pes dels residus produïts en 2020 en un 10% respecte als generats en 2010.**

L'avaluació dels programes de prevenció de residus es durà a terme com a mínim cada 6 anys, realitzant-se un anàlisi de l'eficàcia de les mesures adoptades i els seus resultats seran accessibles al públic.

Objectius de la gestió de residus a nivell estatal

A continuació s'indiquen els objectius que recull la Llei respecte a preparació per a la reutilització, recollida selectiva, valorització i eliminació dels residus.

Preparació per a la reutilització

Les autoritats ambientals en el seu respectiu àmbit competencial i en atenció als principis de prevenció i foment de la reutilització promouran, entre altres mesures, l'establiment de llocs d'emmagatzematge per als residus susceptibles de reutilització i el suport a l'establiment de xarxes i centres de reutilització. Així mateix s'impulsaran mesures de promoció dels productes preparats per a la seva reutilització a través de la contractació pública i d'objectius quantitatius en els plans de gestió.

Recollida selectiva

- Les autoritats ambientals en el seu respectiu àmbit competencial prendran mesures per a fomentar un reciclat d'alta qualitat i, a aquesta finalitat, s'establirà una recollida separada de residus, entre altres d'olis usats, quan aquesta sigui tècnica, econòmica i ambientalment factible i adequada, per a complir els criteris de qualitat necessaris per als sectors de reciclatge corresponents.
- Abans de 2015 haurà d'establir-se una recollida separada per a, almenys, els següents materials: paper, metalls, plàstic i vidre.
- Els sistemes de recollida ja existents es podran adaptar a la recollida separada dels materials a què fa referència el paràgraf anterior. Podrà recollir-se més d'un material en la mateixa fracció sempre que es garanteixi la seva adequada separació posterior si això no suposa una pèrdua de la qualitat dels materials obtinguts ni un increment del cost.
- Les entitats locals habilitaran espais, establiran instruments o mesures per a la recollida separada de residus domèstics i en el seu cas, comercials als que és precís

donar una gestió diferenciada, ja sigui per la seva perillositat, per facilitar el seu reciclatge o per a preparar els residus per a la seva reutilització.

- Les autoritats ambientals en el seu respectiu àmbit competencial adoptaran les mesures necessàries per assegurar-se de que els residus es sotmeten a operacions de valorització. Quan sigui necessari per facilitar o millorar la valorització, els residus es recolliran per separat i no es barrejaran amb altres residus o altres materials amb propietats diferents.
- Les autoritats ambientals en els seus respectius Plans i Programes fomentaran mètodes de recollida eficients d'acord amb les característiques i possibilitats de cada territori o població, per facilitar el compliment dels objectius de preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització.

Valorització

Amb objecte d'avançar cap a una societat dels reciclatge amb un alt nivell d'eficiència dels recursos, el Govern i les autoritats competents hauran d'adoptar les mesures necessàries a través dels plans i programes de gestió de residus per a garantir la consecució dels següents objectius i, en el seu cas, els que s'estableixin.

- Abans de **2020, la quantitat de residus domèstics i comercials destinats a preparació per a la reutilització i el reciclatge** per a les fraccions paper, metalls, vidre, plàstic, biorresidus i altres fraccions reciclables hauran d'assolir, en conjunt, com a **mínim el 50% en pes**.
- Abans de **2020, la quantitat de residus no perillosos de construcció i demolició destinats a la preparació per a la reutilització, el reciclatge i altra valorització material**, amb exclusió dels materials en estat natural definits a la categoria 170504 de la llista de residus, haurà d'assolir com a **mínim el 70% en pes** dels productes.

Cada tres anys, les Comunitats Autònomes remetran al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí la informació necessària per a la verificació del compliment dels objectius previstos.

Eliminació dels residus

Les autoritats ambientals en el seu respectiu àmbit competencial s'asseguraran que quan no es dugui a terme la valorització, els residus es sotmetin a operacions d'eliminació segures adoptant les mesures que garanteixin la protecció de la salut humana i el medi ambient. **Els residus hauran de sotmetre's a tractament previ a la seva eliminació**, a no ser que el tractament dels mateixos no sigui tècnicament viable o no quedi justificat per raons de protecció de la salut humana i el medi ambient.

Sòls contaminats

La Llei estableix el procediment de gestió dels sòls contaminats, des de el procés per a la declaració d'un sòl com a contaminat fins a l'obligació de la seva descontaminació i recuperació per part dels causants de la contaminació i, subsidiàriament, en aquest ordre, dels propietaris dels sòls contaminats i dels posseïdors dels mateixos. Així mateix, la Llei també recull l'obligació d'elaborar un Inventari de sòls contaminats per part de les diferents Comunitats Autònomes.

- ***Resolució de 20 de gener de 2009, de la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic, per la que es publica l'Acord del Consell de Ministres pel qual s'aprova el Pla Nacional Integrat de Residus per al període 2008-2015***

Mitjançant aquest Pla es fixen els objectius de la gestió de residus a nivell estatal, així com tot un seguit d'actuacions que es poden implementar per a la seva consecució. Aquests objectius s'han d'entendre com a valors mitjans, atès que és previsible que en algunes comunitats autònomes s'assoleixin a curt termini objectius més ambiciosos

que en d'altres, tenint en compte les diferències en la situació de gestió de les diferents tipologies de residus.

A continuació es recullen alguns dels objectius quantitius que preveu el Pla, per als principals fluxos de residus tractats en el mateix:

Objectius en matèria de reducció			
	16/07/2006	16/07/2009	16/07/2016
Residus municipals biodegradables abocats (% respecte als RMB generats en 1995)	75%	50%	35%
Objectius de reciclatge dels envasos			
Percentatge de reciclatge	55-80%		
Percentatge de valorització	Mínim del 60%		
Percentatge de reciclatge per materials			
Paper i cartró	60%		
Vidre	60%		
Metalls (alumini i acer)	50%		
Plàstics	22,5%		
Fusta	15%		
Objectius de recollida de diferents fluxos de residus			
Fracció	Increment (any base 2006)	Kg/hab./any en 2006	Tones en 2015 (kg/hab./any)
Paper i cartró	80%	20	1.620.000 (36)
Vidre	80%	12	996.300 (23)
Plàstic	100%	3	230.000 (5)
Metalls	100%	1	95.000 (2)

- **Altres normatives d'interès**

Existeixen altres normatives que regulen la gestió d'alguns aspectes en concret, les més significatives són:

- Reial Decret 110/2015, de 20 de febrer, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics.
- Reial Decret 106/2008, d'1 de febrer, sobre piles i acumuladors i la gestió ambiental dels seus residus.
- Reial Decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició.
- Reial Decret 679/2006, de 2 de juny, pel que es regula la gestió d'olis industrials usats.
- Reial Decret 1619/2005, de 30 de desembre, sobre la gestió de pneumàtics fora d'ús.
- Reial Decret 1383/2002, de 20 de desembre sobre gestió de vehicles al final de la seva vida útil.
- Reial Decret 782/1998, de 30 d'abril pel que s'aprova el reglament per al desenvolupament i execució de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos.
- Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos (modificada pel Reial Decret 252/1998, de 30 de març, pel que es revisen els objectius de reciclatge i valorització).

- Reial Decret 108/1991, d'1 de febrer, sobre prevenció i reducció de la contaminació del medi ambient produïda per amiant.

ESBORRANY

3. ÀMBIT AUTONÒMIC

- **PRECAT20**

Una de les bases del PRECAT20 és que ha estat concebut des d'una òptica de fluxos materials per tal d'afavorir en els propers anys la transició a una visió de residu com a recurs.

Els principis generals emprats com a base per a la redacció del Programa parteixen de les estratègies, planificacions i normatives d'aplicació a l'àmbit territorial de Catalunya.

Principi de protecció de la salut humana i del medi ambient
Principi de sostenibilitat en el cicle de vida
Principi de contribució a la lluita contra el canvi climàtic i d'adaptació al mateix
Principi de contribució a l'estalvi i l'eficiència energètica
Principi de jerarquia de gestió
Principi de protecció i regeneració del sòl
Principi de proximitat
Principi de suficiència
Principi de simplicitat tecnològica
Principi de contribució a l'economia circular
Principi de qui contamina paga
Principi de la responsabilitat ampliada del productor
Principi de proporcionalitat del cost de la gestió
Principi de suficiència econòmica
Principi de precaució
Principi de seguretat
Principi de responsabilitat compartida
Principi de subsidiarietat
Principi de transparència i accés a la informació
Principi de simplificació administrativa

Amb l'objectiu d'incrementar els materials recuperats i garantir la seva reintroducció en l'economia catalana, el PRECAT20 treballa amb 16 fluxos de residus de caràcter primari, que en la majoria de casos es corresponen amb substàncies materials que esdevenen recursos de l'economia productiva ja siguin primaris (com per exemple el paper, la fusta o els metalls) o manufacturats (com per exemple els tèxtils). Addicionalment a aquests fluxos, el PRECAT20 defineix actuacions per a sis fluxos de caràcter secundari. Aquests fluxos inclouen materials ja considerats en els fluxos de caràcter primari.

El PRECAT20 planteja la transició conceptual, des de l'òptica de gestió dels residus segons la seva procedència (municipal, industrial o de l'àmbit de la construcció) a una visió de fluxos materials amb independència de la seva procedència.

OBJECTIUS PRECAT20

OBJECTIU GENERAL: Partint dels balanços dels programes anteriors, de la diagnosi de la generació i gestió de residus a Catalunya i dels diferents escenaris de prognosi per al període 2013-2020, el nou PRECAT20 té com a objectiu general **determinar l'estratègia d'actuació de la Generalitat de Catalunya en matèria de prevenció i gestió de residus fins l'any 2020, sota la perspectiva de contribuir a l'obtenció i l'ús eficient dels recursos i afavorint el desenvolupament d'una economia circular i baixa en carboni**. Aquest objectiu general s'articula a través de 10 objectius estratègics. Així mateix, aquest decàleg d'objectius estratègics es desagrega en un 112 objectius específics de caràcter quantitatiu i qualitatiu.

	Objectius estratègics	Nombre d'objectius operatius inclosos
Troncals	1. Potenciar la visió dels residus com a recursos.	7
	2. Contribuir, des d'una perspectiva de cicle de vida, i en el marc de la política energètica, a la lluita contra el canvi climàtic i altres impactes associats a la gestió de residus i a l'ús de recursos.	6
	3. Protegir el sòl com a medi bàsic i recurs de caràcter no renovable.	5
Jerarquia de gestió	4. Reduir la generació de residus, impulsant la prevenció i particularment la reutilització.	15
	5. Fomentar la preparació per a la reutilització de residus.	4
	6. Incrementar la valorització del conjunt de residus, particularment la valorització material, des d'una òptica de l'economia circular i baixa en carboni.	42
	7. Suprimir progressivament la disposició de residus valoritzables.	7
Complementaris	8. Impulsar el sector català dels residus com un referent tècnic, econòmic i legal.	11
	9. Disposar d'una xarxa d'infraestructures de gestió de residus adaptada a les necessitats territorials, econòmiques i tècniques de Catalunya.	8
	10. Fer transparent i sostenible econòmicament la gestió de residus.	7

Per a l'assoliment dels diferents objectius establerts s'han definit un total de 149 actuacions a desenvolupar durant el període de vigència del PRECAT20. Entre les mesures previstes hi ha instruments normatius, de caràcter econòmic, de comunicació i sensibilització, infraestructurals, així com d'altres tipologies.

Respecte al seguiment i avaluació continuada del PRECAT20, s'han definit aquells indicadors que es valoraran periòdicament per avaluar el grau de desenvolupament del Programa, monitoritzar l'assoliment dels objectius i valorar la contribució dels diferents instruments que s'apliquin. Als indicadors més habituals que ja s'elaboren actualment (com la generació de residus per càpita o els percentatges de recollida selectiva), s'hi afegeixen d'altres orientats a la quantificació de la generació de recursos a partir de la gestió de residus i al tractament de la informació per fluxos de residus. Són indicadors quantitatius en base a aspectes mesurables a partir dels instruments existents o dels que preveu el propi programa.

D'altra banda, i d'acord amb la normativa, es realitzarà una revisió del PRECAT20 com a molt tard l'any 2016.

El pressupost total del PRECAT20 2013-2020 és de 820.907.346 euros pel període 2013-2020, dels quals el 28,5%, 234.060.188 euros, corresponen a despeses corrents i el 71,5% restant, 586.847.158 euros, a despeses de capital. El finançament del conjunt d'actuacions previstes al PRECAT20 està repartit entre el sector privat en un 27,2% (223.337.750 €), l'Agència de Residus de Catalunya en un 70,5% (578.564.896 €) i altres aportacions d'ens públics en un 2,3% (19.004.700 €).

- **PINFRECAT20**

El PINFRECAT20 ha de permetre el desenvolupament i implantació efectiva del nou PRECAT20 i avançar en la integració d'aquest vector ambiental en el conjunt de polítiques de la Generalitat.

En aquest sentit el PINFRECAT20 constitueix el marc de referència per a la implantació ordenada i equilibrada en el territori de les infraestructures necessàries per al tractament de residus a Catalunya, d'acord amb la reformulació del model de gestió, al qual s'han de subordinar els instruments previstos a la legislació urbanística.

El Pla divideix el territori en 5 zones i per cadascuna d'elles determina, de forma separada, les infraestructures existents i les que es troben en tràmit per a la seva execució per a dur a terme les diferents operacions de tractament. D'altra banda, s'estableix també mitjançant les diferents prognòsis de generació de residus, els dèficits d'infraestructures de forma territorialitzada, així com els mecanismes que han de permetre afrontar les solucions per cobrir els esmentats dèficits. El Vallès Occidental està dins de la Zona 1, Regió metropolitana i entorn:

- Alt Penedès
- Anoia
- Àrea Metropolitana de Barcelona
- Bages
- Baix Llobregat (no AMB)
- Garraf
- Maresme
- Vallès Occidental
- Vallès Oriental

Les instal·lacions de tractament mecànic i biològic de la fracció Resta en funcionament, incloses aquelles que es troben en tràmit i que disposen de finançament compromès del Govern de la Zona 1 i les seves capacitats de tractament són:

ZONA 1		
Instal·lacions de tractament mecànic i biològic de la fracció Resta	Estat	Capacitat
Centre de tractament de residus de Vacarisses	En funcionament	245.000 t/any
Centre integral de valorització de residus de Mataró	En funcionament	190.000 t/any
Centre integral de valorització de residus de Sant Adrià de Besòs	En funcionament	190.000 t/any
ECOPARC 1 de Barcelona	En funcionament	160.000 t/any
ECOPARC 2 de Montcada i Reixac	En funcionament	160.000 t/any
ECOPARC 4 d'Els Hostalets de Pierola (1)	En funcionament	365.000 t/any
Planta de triatge de Molins de Rei	En funcionament	20.000 t/any
		1.330.000 t/any

(1) Dades de capacitat segons escenari de funcionament actual

Les instal·lacions de tractament biològic de la fracció orgànica (FORM) en funcionament, o bé aquelles que es troben en tràmit i disposen de finançament compromès del Govern de la Zona 1 i les seves capacitats de tractament són:

ZONA 1		
Instal·lacions de tractament biològic de la fracció orgànica (FORM)	Estat	Capacitat
Centre de tractament de residus de Manresa	En funcionament	20.000 t/any
ECOPARC 1 de Barcelona	En funcionament	100.000 t/any
ECOPARC 2 de Montcada i Reixac	En funcionament	115.000 t/any
ECOPARC 4 d'Els Hostalets de Pierola (1)	En funcionament	0 t/any
Planta de compostatge de Jorba	En funcionament	21.400 t/any
Planta de compostatge de Sant Cugat del Vallès	En funcionament	7.000 t/any
Planta de compostatge de Sant Pere de Ribes	En funcionament	13.700 t/any
Planta de compostatge de Torrelles de Llobregat	En funcionament	4.500 t/any
Planta de digestió anaeròbia de Granollers	En funcionament	45.000 t/any
Planta de digestió anaeròbia de Terrassa	En funcionament	20.000 t/any
		346.600 t/any

(1) Dades de capacitat segons escenari de funcionament actual

Les instal·lacions d'incineració de residus existents a la Zona 1 són:

ZONA 1		
Instal·lacions d'incineració de residus no perillosos	Titular	Estat
Centre integral de valorització de residus de Mataró	Públic	En funcionament
Centre integral de valorització de residus de Sant Adrià de Besòs	Públic	En funcionament

Els dipòsits controlats de residus no perillosos existents a la Zona 1 són :

ZONA 1		
Dipòsits controlats de residus no perillosos	Titular	Estat
Centre de tractament de residus de Manresa	Públic	En funcionament
Dipòsit controlat d'Els Hostalets de Pierola	Privat	En funcionament
Dipòsit controlat de Papiol-Sant Cugat	Privat	En tràmit
Dipòsit controlat de Pujalt	Privat	En funcionament
Dipòsit controlat de Rubí	Privat	En funcionament
Dipòsit controlat de Sant Mateu del Bages	Privat	En tràmit
Dipòsit controlat de Santa Maria de Palautordera	Privat	En funcionament
Dipòsit controlat de Vacarisses	Privat	En funcionament

Pel que fa a altres fluxos de residus recollits a l'àmbit municipal, el Pla considera que en l'actualitat ja disposen de vies consolidades de gestió en instal·lacions fonamentalment en el sector privat. El cas segurament més complex de tractament és el del flux dels envasos recollits selectivament, donada la heterogeneïtat en la seva composició. A Catalunya hi ha, en el moment de redactar aquest document, 13 instal·lacions per a la gestió dels envasos lleugers en funcionament.

El Pla realitza la previsió de generació de cada zona per tal de fer el balanç territorial, per la Zona 1 el resultat és:

BALANÇ ZONA 1. REGIÓ METROPOLITANA I ENTORN								
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
RESTA (t/any)	1.415.092	1.366.537	1.317.877	1.269.104	1.211.419	1.153.599	1.095.635	1.037.514
Balanç (t/any)	-85.092	-36.537	12.123	60.896	118.581	176.401	234.365	292.486
Balanç (%)	6,0%	2,7%	0,9%	4,8%	9,8%	15,3%	21,4%	28,2%
FORM (t/any)	275.415	282.329	289.243	296.157	311.859	327.562	343.264	358.967
Balanç (t/any)	71.185	64.271	57.357	50.443	34.741	19.038	3.336	-12.367
Balanç (%)	25,8%	22,8%	19,8%	17,0%	11,1%	5,8%	1,0%	3,4%

La dada de generació de RESTA s'ha minorat en 70.000 t/any, que corresponen a la neteja viària, donat que no afecten al balanç.

Pel que fa al balanç de capacitat de tractament de fracció Resta, el dèficit de capacitat és ja molt baix a l'inici del període planificat. Donat que en el curt termini aquest dèficit es preveu que ja no existeixi, no es considera necessari realitzar actuacions per implantar noves capacitats de tractament d'aquesta fracció, la qual ha de ser derivada a les instal·lacions de tractament existents.

Pel que fa a la FORM, la situació actual reflecteix que hi ha marge de capacitat pel creixement de la generació pels propers anys. En cas que el creixement superi les previsions a mig i llarg termini, caldrà analitzar les actuacions de reversió de capacitats de tractament de fracció Resta per a la gestió de la FORM, començant per aquelles instal·lacions que disposen d'una major flexibilitat per a fer -ho.

Dins de les propostes d'actuació del PINFRECAT20, s'inclouen en primer lloc aquelles que es troben actualment en tràmit amb finançament compromès del Govern mitjançant convenis amb els ens locals que en són titulars, a la Zona 1 es tracta de la millora de la planta de triatge de Molins de Rei (AMB) – F. Inorgànica RM (Model Residu Mínim).

S'inclouen també aquelles altres actuacions considerades de caire estratègic i derivades del desplegament de l'anterior Pla Territorial, de la Zona 1 es tracta de la Reenginyeria de l'Ecoparc nº1 de Barcelona i de l'adequació i millora de l'eficiència energètica de la planta incineradora de Sant Adrià de Besòs.

Finalment es consideren actuacions que hauran de ser definides concretament durant el seu desplegament, d'acord amb els criteris que hi són establerts. Entre aquestes destaquen Actuacions de millora en deixalleries – preparació per a la reutilització, seguretat i altres, Instal·lacions logístiques de recepció i transferència que facilitin l'ampliació de l'àmbit de servei d'una instal·lació de tractament, entre d'altres.

- ***Decret 16/2010, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals***

Aquest Decret té per objecte l'aprovació del Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya. El Pla preveu la planificació de les infraestructures necessàries per aplicar el model de gestió de residus municipals que estableixen el Programa de gestió de residus

municipals de Catalunya i el nou model de gestió de residus municipals.

També es preveuen les inversions necessàries i la planificació de les actuacions mitjançant els instruments econòmics i financers adients.

- ***Decret 87/2010, de 29 de juny pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGEMIC) i es regula el procediment de distribució de la recaptació dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus municipals***

Mitjançant aquest Decret es va aprovar el Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya 2007-2012, regulant-se, així mateix, el procediment de distribució de la recaptació dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus municipals i d'aprovació dels plans de desplegament de la recollida selectiva de la fracció orgànica.

- ***Decret 88/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus industrials de Catalunya (PROGRIC) i es modifica el Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus***

Mitjançant aquest Decret es va aprovar el Programa de Gestió de Residus Industrials de Catalunya 2007-2012, reformulant-se, així mateix, la informació que els productors i gestors de residus industrials han d'incorporar a la seva declaració anual de residus.

- ***Decret 89/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC), es regula la producció i gestió dels residus de la construcció i demolició, i el cànon sobre la deposició controlada dels residus de la construcció***

Mitjançant aquest Decret es va aprovar el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya 2007-2012, es van establir les obligacions dels productors i posseïdors d'aquestes tipologies de residus, es van establir objectius requisits específics per als dipòsits de residus inerts i es va desenvolupar la regulació del cànon sobre la deposició controlada de residus de la construcció previst per la Llei 8/2008, de 10 de juliol.

- ***Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de residus***

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de la gestió dels residus en l'àmbit territorial de Catalunya, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria d'ordenació del territori, de protecció del medi ambient i de preservació de la natura.

En aquest sentit, el text refós estableix les competències dels municipis, la Generalitat i de la resta d'administracions públiques en matèria de gestió de residus. Així, els municipis tenen l'obligatorietat de gestionar els residus municipals, incloent la recollida selectiva dels mateixos.

Recollida selectiva de residus municipals

- Amb l'objectiu d'afavorir el reciclatge i la valorització material dels residus municipals tots els municipis han de prestar el servei de recollida selectiva de les diverses fraccions de residus. Els municipis han de prestar el servei de recollida selectiva fent servir els sistemes de separació i recollida que s'hagin mostrat més eficients i que siguin més adequats a les característiques de llur àmbit territorial.
- El lliurament separat de residus orgànics s'ha de dur a terme d'acord amb el pla de desplegament de la recollida selectiva de la fracció orgànica de l'àmbit territorial corresponent.
- Els municipis de més de cinc mil habitants de dret, independentment o associadament i, si s'escau, els consells comarcals i l'Àrea Metropolitana de Barcelona han d'establir el servei de deixalleria mitjançant la instal·lació de la planta o les plantes necessàries per a la recollida dels residus.

Reducció de la producció de residus i la seva perillositat

- Per reduir la producció dels residus i llur perillositat s'ha de fomentar el següent:

o L'aplicació de les millors tecnologies disponibles que afavoreixin la reducció dels residus, la concentració, l'estalvi de recursos naturals i energia, i que redueixin els riscos per al medi i la salut de les persones.

o La fabricació, la comercialització i l'ús de productes el cycle de vida dels quals permeti recuperar-los o reutilitzar-los com a subproductes o primeres matèries.

o L'aplicació de les millors tecnologies disponibles per al tractament de les matèries o substàncies perilloses contingudes en els residus.

o Les administracions públiques catalanes han de vetllar per a què en la redacció de les prescripcions tècniques de la contractació pública s'apliquin criteris de sostenibilitat i protecció ambiental, i han de fomentar, quan sigui possible, la compra de productes procedents de la valorització de residus.

- S'han d'establir mesures econòmiques i fiscals orientades a promoure la reducció de la producció de residus, el tractament per reduir-ne la perillositat, la valorització material i el reciclatge. Les mesures orientades a la reducció de residus d'envasos i embalatges són prioritàries.

- Les administracions públiques han de promoure la investigació per a la reducció de la producció de residus i llur perillositat.

- El Govern, en el marc de les seves competències, ha de vetllar per a què tots els plans de prevenció de residus s'ajustin al que estableix la Llei.

- ***Altres normatives d'interès***

Existeixen altres normatives que regulen la gestió d'alguns aspectes en concret, les més significatives són:

- Llei 8/2008 de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus.
- Decret 217/1999, de 27 de juliol, sobre la gestió de vehicles fora d'ús.
- Decret 93/1999, de 6 d'abril, de procediments de gestió de residus.
- Decret 27/1999, de 9 de febrer, de la gestió dels residus sanitaris.

4. ÀMBIT LOCAL

A continuació es presenta la normativa municipal vinculada a la gestió de residus:

- ***Ordenança reguladora de la neteja pública i de la gestió dels residus de Sabadell***

Aquesta Ordenança es va aprovar el 02.11.04 i es va publicar al BOPB núm. 271 de 11.11.04.

L'Ordenança estableix el règim jurídic en relació als serveis públics sobre neteja pública i gestió de residus, s'estructura en dos grans eixos:

1. La neteja de la via pública
2. La gestió dels residus municipals

Pel que fa a la gestió de residus, el títol III es centra en la gestió dels residus municipals, entenent aquests com els residus generats als domicilis particulars, comerços, oficines i serveis, així com tots aquells que no tinguin la consideració de residus especials i que per la seva naturalesa o composició puguin assimilar-se als que es produeixen en els esmentats llocs o activitats. Tenen també la consideració de residus municipals els residus procedents de la neteja de vies públiques, zones verdes i àrees recreatives; els animals domèstics morts; els mobles, els estris i els vehicles abandonats; els residus i les runes procedents d'obres menors i reparació domiciliària.

La gestió de residus inclou la separació en origen per part del ciutadà, el dipòsit dels residus en els indrets i el moment que l'Ajuntament determini, i el transport i valorització o disposició final per part de l'Ajuntament.

Estableix quins són els residus exclosos del servei de gestió de residus municipals, i es determina què inclou la recollida de residus municipals, entre altres la recollida selectiva de les fraccions que determini l'Ajuntament i la recollida automàtica mitjançant instal·lacions pneumàtiques.

Determina quines són les obligacions dels usuaris, entre elles dipositar els residus en l'horari que es determini, realitzar una correcta separació tal i com marca l'annex 1, on es detallen els residus admesos i no admesos per les quatre fraccions selectives.

També s'estableixen les normes relatives als contenidors de recollida, on es prohibeix el triatge, i als voluminosos, mobles i estris, els quals no es poden dipositar dins dels contenidors sino que seran objecte d'una recollida específica.

Al capítol II s'estableixen les prescripcions específiques pels residus comercials, entenent aquests com aquells residus municipals generats per l'activitat pròpia del comerç al detall, a l'engròs, hostaleria, bars, mercats, oficines i serveis. Són equiparables i assimilables a aquesta categoria de residus, a efectes de gestió, els residus originats a la indústria que tenen la consideració d'assimilables a municipals d'acord amb la normativa vigent en matèria de residus. S'estableix les següents modalitats de gestió:

1. Recollida mitjançant els contenidors situats a la vorera.
2. Gestió a través d'un gestor acreditat per l'ARC.
3. Recollida del servei específic porta a porta per eixos comercials
4. Gestió mitjançant conveni de prestació del servei de recollida, transport i tractament amb l'Ajuntament.
5. Sistema de gestió ambiental EMAS o ISO 14000

El serveis de recollida de residus comercials a establiments que produeixin més de 1000 litres diaris de residus es consideren de prestació no obligatòria.

Al capítol III s'estableixen les prescripcions específiques pel servei municipal de deixalleria, entenent aquest com una instal·lació de servei públic que actua com a centre de recepció i selecció de residus municipals per a la seva valorització o disposició adequada a la normativa vigent podent ser fixa o mòbil. De forma preferent la deixalleria es dedica a aquells residus municipals dels quals no s'efectua la recollida selectiva a la via pública i a aquells que per ser o incorporar matèries o substàncies perilloses, s'han de gestionar de forma específica.

S'estableixen les obligacions dels usuaris i usuàries i els residus admissibles a l'annex 2 tot i que ja es diu que la llista pot ser ampliada per part de l'Ajuntament. Es detallen les condicions relatives al lliurament dels residus per tal que garantir la seguretat necessàries.

A l'annex 3 es determinen les quantitats admissibles al servei de deixalleria.

Per últim s'estableix el règim sancionador en cas d'incompliment dels preceptes de l'Ordenança.

L'Ordenança es pot consultar al següent enllaç:

<http://ca.sabadell.cat/pdf/normativa/55.pdf>

- **Ordenança fiscal 3.6. Taxa per a la prestació dels serveis de prevenció i gestió dels residus municipals i assimilats a aquests**

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis de recollida, transport i tractament dels residus municipals i assimilats a aquests generats als domicilis particulars i per les activitats industrials, comercials, de serveis i professionals i també la utilització del servei municipal de deixalleria.

La taxa es liquida per cada unitat de local, d'establiment o d'habitatge, la que figuri al Cadastre Immobiliari.

A l'article 5è es determinen les exempcions, entre elles a les activitats econòmiques que acreditin la gestió de residus a través d'una empresa autoritzada o amb un conveni amb l'Ajuntament. També a les escoles concertades que col·laborin amb l'Ajuntament en les campanyes de sensibilització, difusió i foment de la recollida selectiva de residus.

A l'article 6è es determinen les bonificacions, aquestes es divideixen en tres grups:

- a) Per les particularitats en la prestació del servei:
 - 20% els serveis prestats a masies i habitatges situats a una distància superior a 500 metres dels punts d'aportació.
 - 5% els serveis prestats als usuaris del sistema de recollida pneumàtica.
- b) Pel comportament ambiental respectuós:
 - 90% activitats econòmiques certificades ISO 14000 o EMAS o Distintiu de Garantia de Qualitat Ambiental
 - 30% activitats econòmiques que acreditin haver iniciat un procés per obtenir una certificació ISO 14000 o EMAS o Distintiu de Garantia de Qualitat Ambiental.
 - 20% activitats econòmiques el titular de les quals acrediti la gestió específica d'una fracció selectiva del residu.
 - 30% activitats econòmiques el titular de les quals acrediti la gestió específica de 2 fraccions selectives del residu.
 - 60% activitats econòmiques el titular de les quals acrediti la gestió específica de 3 o més fraccions selectives del residu.
 - 10% els subjectes passius que acreditin de 4 a 8 entrades de residus als punts blaus municipals.
 - 20% els subjectes passius que 9 o més entrades de residus als punts blaus municipals.

- 90% els subjectes passius que acreditin la selecció del paper i cartró, el vidre, els envasos, i la selecció i tractament propi de la fracció orgànica.
- c) Per qüestions de política econòmica i foment de l'economia productiva:
 - 25% als subjectes passius definits a l'article 3, apartat 1 b) i no exempts de l'Impost sobre activitats econòmiques que tributin per quota municipal.
 - 75% les empreses de nova creació, en el primer any que l'empresa tributi la taxa.

La quota tributària domiciliària és el resultat de la suma del tram nombre de residents més el tram valor cadastral de l'habitatge. S'estableixen quotes reduïdes segons els ingressos de la unitat familiar.

La quota tributària d'activitats es calcula en funció del tipus d'activitat duta a terme, de la superfície de l'establiment i de la categoria fiscal de la via pública on s'ubica l'establiment.

La quota per la utilització del servei de deixalleria s'estableix en funció del tipus de residu d'entrada: poda, fusta, runa i voluminosos.

L'ordenança 2015 es pot consultar al següent enllaç:

http://ca.sabadell.cat/fitxes/xml/internet/tramit/documents/OF_2015_3.06.pdf

- ***Altres normatives d'interès***

En determinades zones del municipi, els Plans Parcials de planejament urbanístic inclouen la necessitat de d'instal·lar la recollida de residus pneumàtica:

- Modificació puntual del Pla Parcial Can Llong. Setembre de 1999.
- Pla Parcial d'ordenació del sector de can Gambús. Setembre de 2002.

ESBORRANY